

Morgendug, der sagte bæver

(Fædrelandssang)

Tekst: Carsten Hauch, 1855 (1790-1872)
Melodi nr 1: Carl Mortensen 1867 (1832-1893)
Melodi nr 2: Carl Nielsen 1920 (1865-1931)

1.

Morgendug, der sagte bæver i den lune vind,
blomsterduft, der langsomt svæver fra den gamle lind,
alfeleg bag skovens sale,
fuglesang i forårsdale,
månens lys på bølgens strømme,
det er Danmarks drømme.

2.

Heltedåd, der aldrig glemmes selv i tidens høst,
store sagn, der evig gemmes skal ved sagas bryst,
hjerter, der af troskab lue,
mod, som døden ej kan kue,
ydmygt sind i glans og lykke,
det er Danmarks smykke.

3.

Slige drømme, slige smykker, hvo kan glemme dem!
Ville nogen her vel bytte Danmarks gamle hjem,
hvor i læ bag egens skygger
skovens fugl med frihed bygger,
mod det land, hvor vestens slaver
malm af jord opgraver?

4.

Nej, vi vil vort hjem ej bytte bort for nogen pris,
her vi virke vil og leve på de danskes vis,
stærke som vor oldtids minder,
fuld af kraft mod Danmarks fjender,
tro som guld mod drot og rige,
- dem vi aldrig svige.